

Nad riekou tajemnou krížujú sa blasky, tála struční praskajú. Ty má vždy pochopíš
 vyslyšus ma stasky, ktara šeptám potají. Zavedť mňa dolasa čo je zelený,
 vidat zas jednou cil smj vzdálený. Lehnut si poslouchat, a hit vimi struční, napredrav mi
 mokrú.

R. V prírode chci byť, medzi lasy žít, od starosti sújch sa odpauctat, kráčat smilou svou, lasam rokliu oq
 -nou, n sva raky šaplat mám tá rád. Zascha vidat, opat vniinat jk slnce vychází, opa mlhy
 z vody stoupá, až k nám dorazí. Když jsem býval mlád, toulal jsem se rád, teď mi zbývá jenom vzpomínat.

2. Vzpomínky vzdálené vracejí se zpátky, dotných zblých, mladých let.
 Milovals svobodu, zperavolné pátky, tohla všedno byl tuňj srát.
 Svou vlas, radký rot, to jsi hmlat rád, teď mi zas zánidat a jenom vzpomínat.
 Vrátiš se polatach do hánuče lasa, svoji písaň budeš pát.

Empty musical staves for notation.